ואיסור בולל אתגייה ואליבא דר"ש. אבל לר' יוסי ממייב תרתי באיסור כולל דלא מצי למימר דאליבא דרבי יוסי נמי אתגייה לפטורא דא"כ לא הוה טעי בר קפרא לערב מליקה בהדייהו דבבת אחת פשיטא ליה לבר קפרא דלר' יוסי מיחייב תרתי ולהכי פשיטא ליה כסמוך לדר' יוסי מיחייב תרתי באיסור כולל שעל כרחו צ"ל דאליבא דר"ש אתגייה ולא אליבא דר' יוסי ופליג רבי יוחנן מרבי חייא וכר קפרא: (ג) **אמר** ר' יוסי הבערה ללאו יצאה. תימה דאטו מי לא מצי לאוי גרידי והרי זר שאכל מליקה דליכא אלא לאו דנבלה וי"ל דאע"ג דבאיסור מוסיף לר' יוסי חייל איסור קל על איסור חמור כדפריך רב אדא בפרק הנשרפין (סנהדרין דף פא. וסס) ולידון נמי באיסור אשת איש דהא מודה רבי יוסי כו' אע"ג דאיסור אשת איש קל מאיסור חמותו ובפרק אמרו לו (כריתות יד: וסס) גבי הא דאמר ר' יוסי אם (ה) זקן נשאה כו' משמע דמודה ר' יוסי דאיסור כרת חייל על חייבי מיתות ב"ד משום איסור מוסיף מ"מ באיסור כולל סבירא ליה לגמרא דלא חייל קל על חמור דדאמר בפוף גיד הנשה (חולין קא. וסס) מאן דאי תנא דאיסור כולל באיסור חמור אית ליה כו' ולהכי פריך והאמר רבי יוסי הבערה ללאו יצאה ואם כן היכי חיילא דאיסור זרות הקשה ה"ר יעקב דאורליינ"ש דאמאי לא מוקי לה בהאשת חליצה דענודה היא ובעיא כהונה ואין בה מיתה אלא לאו גרידא לפי שאין עבודה תמה כדאמר בפ"ב דיומא (דף מד:) דהשתא לא הוי קל על חמור דתרוייהו לאוי נינהו ואר"י דמ"מ איסור שבת קיל לפי שהותרה במקדש אבל אי הוה מיתה בהבערה הוה חשיב איסור חמור אע"ג דהומר במקדש ואיסור טומאה נמי אע"ג דהומר חל על איסור בעל מום משום (ה) טומאה שיש במיתה ובעל מום שיש בהאכרה לרבנן דרבי נסוף אלו הן הנשרפין (סנהדרין פג.) אע"ג דכולה שמעתין בר קפרא ורבי חייא אליבא דרבי פליגי מודה רבי דלר' יוסי בעל מום שיש בהאכרה כרבנן דדייה ואם תאמר דאמרו (דף קג.) התורה אמרה יצא איסור נבלה ויחול על איסור חלב והייגו קל על חמור באיסור כולל ואר"י דחלב קל דהותר מכללו אבל מיה כדאמר בס"פ גיד הנשה (שם) ואע"ג דנבלה נמי הותר במליקה שאני קדשים דכהנים משולחן גבוה קזבו כדאמר בהעור והרוטב (שם דף קב.) ועוד דיש חומרא בנבלה שכן מטמאה ואע"ג דיש חומרא בחלב דליכא בנבלה אין לחוש בכך כדאמרינן בפרק גיד הנשה (שם דף קא.) מאי חזית דטומאת הגוף חמירא שכן כרת דלגבי טומאת בשר חמירא דלית לה טהרה במקוה וא"ת דאמר לקמן מאן דאי תנא דלית ליה איסור כולל ואיסור מוסיף ואיסור בת אחת ומשמע דאיסור כולל באיסור אשת איש חייל באיסור אשת איש דחמיר מיניה וי"ל דאיסור אשת איש קיל דיש לה היתר במי אותה דהשתנין ליה קולא בהבא על יבמתו (לקמן דף נד.) ואע"ג דבפ' גיד הנשה (חולין דף קג. וסס) איכא מאן דאמר דאיסור טריפה חל על איסור אחר מן המי אע"ג דחמיר מיניה דחשיב משהו בשר גידים ועצמות אע"ג דלית ביה כזית ונוטל בבני נח וחייל עלייהו איסור טריפה דקיל אפי' בלא כולל ואור"י דיש חומרא בטריפה דכשנטרפה שוב אין לה היתר אפי' נשחטה אבל איסור אחר מן המי אחת שחיטה ומפקע ליה: **מידי** חטאות קתני או לאוי קתני אלא איסורי בעלמא קא חשיב למאי נפקא מינה דלקוברו בין רשעים וגמורים: **מתני'** שנים שקידשו שתי נשים ובשעת כניסתן לחופה החליפו את של זה לזה ואת של זה לזה הרי אלו חייבין משום אשת איש ואם היו אחין משום אשת אח ואם היו אחיות משום אשה אל אחותה ואם היו נדות משום נדה ומפרישין אותן שלשה חדשים שמא מעוברות הן ואם היו קטנות שאינן ראויות לילד מחזירים אותן מיד ואם היו כהנות נפסלו מן התרומה: **גמ'** החליפו מידי ברשיעי עסקינן ותו הא דתני רבי חייא הרי כאן שש עשרה חטאות אי במזיד מי איכא קרבן אמר רב יהודה תני הוחלפו הכי נמי מסתברא דקתני סיפא אם היו קטנות שאינן ראויות לילד מחזירין אותן מיד ואי במזיד מי שריא הא לא קשיא פיתוי קטנה אונס נינהו ואונס בישראל מישרא שרי אלא דקתני מפרישין אותן שלשה חדשים שמא מעוברות הן הא לאו מעוברות שריין ואי במזיד מי שרי אלא לאו שמע מינה מינה הוחלפו שמע מינה ומאן דאמר לא מצי לאוי גרידי אלא לאוי דר' יוסי ופליג רבי חייא ומאן דאמר לא מצי לאוי דר' יוסי ומאן דאמר לא מצי לאוי דר' יוסי ומאן דאמר לא מצי לאוי דר' יוסי